

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Oratio Sandanidis Dissvadentis Croeso bellum aduersus Cappadoces.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

I. Argumentum à recenti exemplo Scythica ex-peditionis Persis infelicitis.

II. A minori ad maius Scytha, cum Gracis com-parantur.

III. A peritia. Gracorum non rumore communis, sed clade Persica adhuc recenti, comprobata.

IV. Ab affectu. & ingenio periculo, quod intra-sectione inninetur. Et ipsum recente exemplo Scy-thica expeditionis confirmatur.

V. Conclusio, & adhortatio grauius ad mature consulendum, ubi praelarum est, quod dicit. Bonum consilium, etiam si misera fortuna respon-derit, semper est apud sapientes laudabile. Temerarium, nec ipsa quidem felicitas excusat. Hanc sententiam exceptit Ita si loca communia de Dei potestate, & illustrum fortunatum, casus grauius periculus, qui multos habuit i-mitatores.

Grauiore casu decidunt turres, feruntque summos fulmina montes, quod pulcherrime dixit Synesius in libro de regno ad Arcadium.

Imperatorem Tōν Ἰλαμπρὸν τῶς τύχας τῆ-τοῦ ἐστι καὶ πιθύνοις ἐπιφράνη γενέδαι, καὶ Σα-τέρα μερίδι τῷ δάσμον. Subiungit Deum excelsum deprimere, superbos odisse. Et omne sub regno grauiorē regnum esse, quod habet Seneca in Thyestē, quo sententia dicit, grauem. Et ma-iestatis plenam faciunt orationem.

VI. Mardonium grauissime perstringit non va-nus augur calamitatis, ubi. Et sententia est, quod dicit,

Calumnia pessima in qua calumniantur. Calumnia audientis communem vitium est. Similiter Nicetas in Manuele. Ως δέ ταῦτα διαβόλου γλωτῆς χειρον αὐτὸν τοῦ δι-δύπτοις ἑτεροφ Φίλῳ γυναικεῖον καὶ παθό-τον vocat.

VII. Postremo non verbis, sed re, Thrasonem cō-fusat, quod potentissimum argumentum i genu.

Is optime suadere videtur, qui adiicit con-silio periculum suum.

ORATIO SANDANIDIS DISSVADENTIS CROESO bellum aduersus Cappadoces.

Character orationis miti candore, & simplicitate inornatus.

SΩτήλει ἐπ' αἰδρος τοιστάς σπα-
τίδες Δανικαρατκενάζεαν. οἱ σκυ-
ρας πλάνας εργάζεις, σκυρίλευς τὴν
αλινεδύτη φορέσται. σιτερταγίον καὶ οὐτα
εβλατι, οὐτ' ὅτα εχθσι, χύπει εχοντες Σγ-
χέλεις, πρόδεις οὐκενιδιαχέσονται. οὐτα
εδραποτετι, οὐτορχατεῖ εχθσι Σθέγειν, οὐτο
ἄλο άγαθον οὐδεν τετε μὲν, οὐτις οὐκοτεις, οὐτο
σφέταις άπαντηται, τοῖσι δέι μαρέν, τέτοδε,
οὐκοτεις, μάθε οὐτα. άγαθα άποσταλέταις
γευσάμεροι κατατηνετέρεισιν άγαθον, πε-
ριπονται, οὐδὲ άπωροι οὐται εχθσι μὲν ιδε-
νται εχθσαρέμεναι επι λαδεως.

Ex Herod.
lib. I.

Sic tu vero rex aduersus quale hominum Cappadocie genus expediitionem, pares? Quibus lute qualia braccia, coriaceae, cætera quoque vestimenta, coriaceae sunt: qui non quibus volunt cibis, sed quos sua aspera illa regio suppeditat, vel-cuntur: qui vino minime vtuntur, sed aque sunt potores: qui ne fucus quidem habent, quas escent, quibus denique nihil rerum bo-narum est. Hos si quidem superaueris, quid ei eripies, quum nihil possident? si ab ijs seperatus fueris, quot bonorum iactutam clades ea tibi allatura sit, tecum reputato. Quum enim semel bona nostra gustauerunt, ita illis adhaerent, ut nulli nulla ratione possint. Ad me quidem certe quod attinet, Diis habeo gratiam, quod Persarum animis, nullum suscipiendo expeditionem aduersus Lydos desiderium iniicit.

ORATIO